

seender ere af forskjellige Ansuelser, fuldstændigt have kunnet forene sig om en saadan Udtalelse, troens jeg, at dette vil være Borgen for, at vi i denne Henseende have truffet det Rette, og at et saadant Adresseforslag saaledes ogsaa her i Thinget vil finde en fuld Tilslutning. Det er derfor kun det Bar. Bemærkning, som jeg paa Udvalgets Begreb har at gøre med Hensyn til nogle i Adressendkastet omhandlede Punkter, med Hensyn til hvilke der vel ingenkunde i Udvalget er fremtraadt nogen Meningsstrid, men angaaende hvilke der dog i Udvalget har fundet en saadan Discussion Sted, at det er fundet passende, at de gennem Ordføreren ogsaa kom under Omtale her i Salen.

Naar det næmligt Adresseforslaget hedder, at ingen dansk Rigsdag nogenstunde vil kunne opgive Fordringen paa, at det Organ, til hvilket Monarchiets Fællesanliggender skulle betros, udrustes med besluttende Myndighed saavel med Hensyn til den hele Statshuusholdning, og s. v. saavel som Meningen heraf forsaavidt ganske klar, at der gaaes ud fra, at Fællesrepræsentationen skal give sit Samtykke til Alt, hvad der optages paa Monarchiets Budget, ligesom ogsaa fra, at der maatte gives Fællesrepræsentationen en fuld besluttende Medvirkning med Hensyn til den endelige Berigtigelse af Monarchiets Regnskab. Men med Hensyn hertil er det Spørgsmaal opkastet: hvorvidt det med en saadan Fordring vilde være foreneligt, at der gives, hvad man har kaldt et Normal- eller staaende Budget, og det er da Udvalgets Mening, at dette sidste ingenkunde vilde være i Strid med Paastanden om en besluttende Myndighed hos Fællesrepræsentationen. Udvalget har hermed naturligtvis ikke villet udtale nogen Dom om det Anstellige eller Uanstelige i, at vælge en saadan Form, men er kun kommet til den Erkjendelse, at der ikke i en saadan Ordning kunde ligge Noget, som vilde være i Strid med den paa det her omhandlede Sted af Adressen gjorte Paaastand, naturligtvis dog kun under Forudsætning af, at et saadant Normalbudget først var blevet vedtaget af Fællesrepræsentationen, altsaa fremtraadte som en Lov, der altsaa ogsaa senere kunde være underkastet For-

andring, men kun som Lov, altsaa paany med Fællesrepræsentationens Samtykke. Der er i det Væsentlige heller ikke nogen stor Forskel imellem denne Tilstand og den, hvor et saadant Normalbudget ikke findes. Det er nemlig, som Erfaringen allerede hos os tilstrækkeligt har lært, en Selvsølge, at successtvt maa et stort Antal Poster eller Brancher i et Budget gaae over til at blive saaledes staaende, at de i Virkeligheden danne et Slags Normalbudget, ja, at man endog har søgt at samle flere af disse under separate eller særskilte Love, hvorved der altsaa allerede delvis er fremkommet en saadan Art Normalbudget. Der er derfor i Virkeligheden kun her Spørgsmaal om den Gradforskel og ikke om nogen Principforskel, saasnart det blot fastholdes, at selve Normalbudgettet alene kan fixeres og igjen forandres med Repræsentationens Samtykke, og det altsaa tilkommer Repræsentationen at tage Beslutning om, hvad der skal betragtes som det Ordinaire, der maa henføres under selve Normalbudgettet, og hvad som det Extraordinaire, der særskilt hver Gang skal bevilges.

Hvad det næste Punkt angaaer, til hvilket jeg med mine tidligere Uttringer sigtede, da angaaer det den strax efter i Adresseforslaget paafølgende Uttring med Hensyn til de Kongevælgte. Det hedder nemlig i Adressen med Hensyn til Fællesorganet, at dette maatte sammensættes saaledes, at det bliver en virkelig Repræsentation af Folket, saa at navnlig det Element, der ved Kongevalg maatte bringes ind i samme, ikke gives en uforholdsmæssig Styrke. Det har naturligtvis ikke kunnet undgaae Udvalget, at der ved denne sidste Uttring ikke gives nogen bestemt, og forsaavidt altsaa ikke nogen tilfredsstillende Regel; men vi have anseet det for, baade upassende og uhensigtsmæssigt, at forsøge paa at give dette Punkt en nærmere Bestemmelse her i Adressen. Men vi have paa den anden Side dog ikke troet det rigtigt, ganske at udelade dette, da en Udeladelse heraf upaatvilelig kunde give Anledning til Misforståelse og Misforståelse endog i forskellige Retninger. Vi have derfor indskrænket os til den uansubhavende almindelige Udtalelse, hvoraf fremgaaer, hvis